

بررسی مقایسه‌ای سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی در افراد غیرافسرده و افسرده مراجعه کننده به مراکز درمانی وابسته به دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

محسن کچویی^۱، ویس پارسا^۲، رضا سویزی^۳

^۱ دانشجوی دکتری روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه خوارزمی

^۲ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد، واحد علوم و تحقیقات گیلان

^۳ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی

چکیده

سابقه و هدف: نقش عوامل خطر روان‌شناختی در افسرده‌گی مدت‌هاست که مورد توجه پژوهشگران است. هدف از پژوهش حاضر مقایسه‌ی سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی در میان افراد مبتلا به افسرده‌گی و افراد غیرافسرده بود.

روش بررسی: روش پژوهش پس‌رویدادی و جامعه‌آماری آن کلیه افراد افسرده مراجعه کننده به مراکز روان درمانی شهر تهران بود. از میان آنها یک گروه ۱۰۰ نفری از بیماران مراجعه کننده به مراکز روان درمانی وابسته به دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی به شیوه نمونه‌گیری در دسترس و یک گروه ۱۰۰ نفری از افراد غیر افسرده انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه افسرده‌گی بک، پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت و پرسشنامه سبک‌های دفاعی بود. داده‌های به دست آمده با استفاده از آزمون‌های آماری توصیفی و *t* مستقل تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که در عامل نورزگرایی ($1/0 < P < 0/0$)، برونگرایی ($1/0 < P < 0/0$)، گشودگی به تجربه ($1/0 < P < 0/0$) و موافق بودن ($0/0 < P < 1/0$) و همچنین سبک‌های دفاعی تا پخته ($1/0 < P < 0/0$) و نورتیک ($1/0 < P < 0/0$) بین دو گروه تقاضوت معنی دار وجود دارد.

نتیجه‌گیری: آگاهی از میزان تاثیر سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی بر پیدایش اختلال افسرده‌گی می‌تواند در کاهش نشانه‌های اختلال افسرده‌گی و شاید پیشگیری از بروز این اختلال مؤثر باشد.

وازگان کلیدی: سبک‌های دفاعی، صفات شخصیت، افسرده‌گی.

مقدمه

بیماری (پس از بیماری قلبی و عروقی) در سراسر جهان تبدیل خواهد شد (۳). این آمار علاوه بر افزایش میزان شیوع به ناکافی بودن اقدامات صورت گرفته در پیشگیری و درمان این اختلال اشاره دارد.

به منظور مواجه مطلوب با افزایش شیوع این اختلال، لازم است با شناسایی عوامل خطر دخیل در افسرده‌گی راههای عملی جهت مداخلات پیشگیرانه و درمانی اثربخش فراهم گردد تا سلامت روان در بین مبتلایان ارتقا یافته و از ابتلای افراد در معرض خطر جلوگیری به عمل آید. بدین ترتیب، برنامه‌های مداخلاتی نه تنها باید کاهش و قطع نشانه‌ها را هدف قرار دهند، بلکه باید عوامل مرتبط با ابتلا و تداوم

در پنجمین نسخه راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی (DSM-V) میزان شیوع اختلال افسرده‌گی اساسی در آمریکا ۷ درصد است که در زنان ۱/۵ تا ۳ برابر مردان است (۱). در ایران شیوع این اختلال ۲/۹۸ درصد برآورد شده است که این میزان در زنان ۲/۷۵ بیشتر از مردان است (۲). افسرده‌گی اختلالی شایع و رو به رشد است که طبق برآورد سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۲۰ به دومین علت عمدۀ

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشکده روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، دکتر محسن کچویی

(email: kachooei.m@gmail.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۱۱/۲۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۳/۳/۱۲

در مطالعه کاروالو و همکاران (۲۰۱۳) سبک دفاعی ناپخته بالاتر و پخته پایین‌تر با نشانه‌ها افسردگی مرتبط بود (۱۲). از دیگر عوامل روانی که بنظر می‌رسد در افسردگی نقش بسزایی داشته باشند صفات شخصیتی (Personality traits) هستند. یکی از بر جسته‌ترین مدل‌های شخصیتی، مدل پنج عامل بزرگ شخصیت است (۱۳). براساس این مدل، صفات شخصیتی الگوهای نسبتاً پایدار افکار، احساسات و رفتارهای هستند که در طول زندگی ثابت بوده و می‌توانند بر اساس پنج بعد گستردگی توصیف شوند که عبارتند از: نوروزگرایی (neuroticism) یا نالاستواری هیجانی (به آسانی آشفته شدن، نا‌آرام بودن، و ناسازگار بودن)، بروونگرایی (Extraversion) یا شادخویی (فعال بودن، با جرات بودن، و پرحرفی)، با وجودان بودن (Conscientiousness) یا پیشرفت خواهی (مسئلولیت، قابل اعتماد بودن، و نظم و ترتیب)، گشودگی به تجربه تخیل قوی، استقلال فکر، و روشنگرکری)، و توافق (agreeableness) یا مخالفت با خصوصیت (خوش ذات بودن، همکاری، و اعتماد) (۱۴). هارکنس و همکاران (۲۰۰۲) رابطه پنج عامل بزرگ شخصیتی و افسردگی جزیی را بررسی کرده و دریافتند که نوروزگرایی با افسردگی جزیی ارتباط مثبت معنادار دارد در حالیکه رابطه توافق با افسردگی جزیی منفی بود (۱۵)، پترسن و همکاران (۲۰۰۲) نشان دادند که افسردگی با نوروزگرایی و با وجودان بودن رابطه مثبت دارد (۱۶). مالوف و همکاران (۲۰۰۵) در فراتحلیلی نشان دادند که اختلال‌های خلقی با الگوی مشخصی از صفات شخصیتی مرتبط است. این اختلال‌ها بطور کلی با سطوح بالاتر نوروزگرایی، و سطوح پایین‌تر بروونگرایی، با وجودان بودن و توافق مرتبط بود، با اندازه‌های اثر بزرگ برای نوروزگرایی، بروونگرایی و با وجودان بودن، و اندازه اثر کم برای توافق، درحالیکه رابطه معناداری با گشودگی نداشت (۱۷). در پژوهش چیوکوتا و استایلس (۲۰۰۵)، بین دو صفت نوروزگرایی و گشودگی با افسردگی رابطه مثبت به دست آمد، اما در عامل بروونگرایی این ارتباط منفی بود (۱۸). ارتباط نوروزگرایی با افسردگی در اغلب پژوهش‌ها نشان داده شده (مانند ۱۹، ۲۰؛ ۲۱، ۲۲)، برخی از پژوهش‌ها هم نشان دادند که بروونگرایی با افسردگی رابطه منفی دارد (۱۹-۲۱). فرا تحلیل دیگری (۲۲) هم نشان داد که بین اختلال‌های افسردگی و سطوح بالای نوروزگرایی و سطوح پایین با وجودان بودن رابطه داشت. در برخی پژوهش‌ها (۲۳، ۲۴) افسردگی با نوروزگرایی بالاتر و بروونگرایی و با وجودان بودن پایین‌تر رابطه داشت.

افسردگی (مانند عوامل شخصیتی، شناختی، بافت خانوادگی، روابط بین فردی) را نیز در نظر بگیرند. در حقیقت، لازم است عوامل بسیاری مورد بررسی قرار گیرند تا درک جامعی از آسیب‌پذیری نسبت به افسردگی به دست آید. از میان عوامل روانی مرتبط با افسردگی می‌توان به سبک‌های دفاعی اشاره کرد.

بدون شناسایی سبک‌های دفاعی غالب و مسلط بیمار هرگونه تلاش برای فرمول‌بندی بالینی و تعیین وضعیت روانی ناکافی است (۴). بر اساس نظر وایلت (۱۹۹۲) سبک‌های دفاعی: ۱) نسبتاً ناهمشیاراند، ۲) اغلب موانعی در مقابل آسیب‌شناسی روانی شکل می‌دهند، ۳) در راستای شفابخشی، اغلب بر ساختهای روانی اثر می‌گذارند، ۴) واقعیت بیرونی و درونی را سرکوب، انکار و تحریف نموده و بنابراین غالباً غیر منطقی و عجیب و غریب بنظر می‌رسند (۵). اندروز و همکاران (۱۹۹۳) بر اساس طبقه‌بندی سلسله مراتبی وایلت، ۲۰ مکانیسم را به سه سبک دفاعی "پخته (mature)"، "نورتیک (neurotic)" و "ناپخته (immature)" تقسیم کرده‌اند (۶). سبک دفاعی پخته شیوه‌های مواجهه انطباقی، بهنجار و کارآمد محسوب می‌شوند، در حالی که سبک‌های دفاعی نورتیک و ناپخته، شیوه‌های مواجهه غیر انطباقی و ناکارآمد هستند. علاوه بر این، همه‌ی ادم‌ها در طول زمان به شکلی ثابت از دفاع استفاده می‌کنند، هرچند، با تحول، ممکن است استفاده از سبک‌های ناپخته به روان‌آزده و پخته تغییر کنند. سبک دفاعی پخته سلامت جسمانی و روانی بهتر را در گذر زمان پیش‌بینی می‌کند (۵). در عین حال سبک‌های دفاعی سازش نایافته با بسیاری از شاخص‌های منفی سلامت مانند اختلال شخصیت و افسردگی مرتبط هستند (۷). آکرمن و همکاران (۱۹۹۲) در پژوهشی بر روی بیماران مبتلا به افسردگی اساسی دریافتند که افراد افسرده سطوح بالاتری از دفاع‌های ناپخته را در مقایسه با افراد غیر افسرده دارا بودند (۸). اسپین‌هون و کویی‌من (۱۹۹۷) سبک دفاعی بیماران افسرده و مضطرب سرپایی را بررسی کردند و نشان دادند که در مقایسه با گروه کنترل، بیماران افسرده و مضطرب در سبک دفاعی ناپخته نمره بالاتری داشتند (۹). ون و همکاران (۲۰۰۹) ارزش پیش‌بینی کنندگی سبک دفاعی را بر پیامد روان درمانی افسردگی بررسی کردند و نشان دادند که بیماران بهمود یافته از افسردگی از کارکرد دفاعی پخته‌تری برخوردارند (۱۰). فرا تحلیلی نشان داد که نیمرخ دفاعی در مبتلایان به افسردگی اساسی در مقایسه با گروه کنترل به شکل نمره‌های پایین‌تر در سبک دفاعی پخته و نمره‌های بالاتر در سبک‌های ناپخته و نورتیک است (۱۱).

صفات شخصیتی از آزمون α مستقل استفاده گردید. به منظور ارزیابی افسرده‌گی از پرسشنامه افسرده‌گی بک-ویرایش دوم (BDI-II: Beck Depression Inventory) استفاده شد. این پرسشنامه یکی از رایج‌ترین ابزارهای خودگزارشی برای ارزیابی افسرده‌گی در بزرگسالان است. ویرایش دوم این پرسشنامه شکل بازنگری شده پرسشنامه افسرده‌گی بک است که جهت سنجش شدت افسرده‌گی تدوین شده است (۲۶). این ویرایش در مقایسه با ویرایش اول بیشتر با DSM-IV همخوان است و همانند ویرایش اول شامل ۲۱ سوال است و هر سوال آن شامل ۴ گزینه (از ۰ تا ۳) بوده که نشانگر سطوح افسرده‌گی است. نمره کل آن بین ۰ تا ۶۳ قرار دارد و نمرات بالاتر نشانگر شدت عالیم است. همسانی درونی این ابزار بحسب ضریب آلفای کرونباخ از ۰/۷۳ تا ۰/۹۲ و ضریب اعتبار بازآزمایی آن از ۰/۴۸ تا ۰/۸۶ گزارش شده است (۲۶) و ضریب اعتیار آزمون در نمونه ایرانی از طریق بازآزمایی به فاصله یک هفته ۰/۹۳ گزارش شده است (۲۷). برای سنجش پنج صفت شخصیتی از پرسشنامه نئو فرم کوتاه (NEO-FFI) استفاده شد. این پرسشنامه فرم کوتاه شده پرسشنامه ۲۴۰ سوالی (NEO-PI-R) در قالب ۶۰ سوال است که برای ارزیابی ۵ رگه اصلی شخصیت ساخته شده است و بر اساس مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالف، تا کاملاً موافق نمره گذاری می‌شود. در هر سوال آزمودنی نمره صفر تا چهار را احراز می‌کند. هر یک از سوال‌ها نشان‌دهنده یکی از پنج عامل بزرگ شخصیت به ترتیب، عامل N نورزگرایی، E بروونگرایی، O گشودگی، A توافق و C با وجودان بودن است. هر یک از عوامل ۱۲ سوال مقیاس را پوشش می‌دهند. در کل آزمودنی در هر عامل نمره‌ای از صفر تا ۴۸ کسب می‌کند. ضرایب اعتبار بازآزمایی مقیاس‌های آن به فاصله سه ماه بین ۰/۸۳ تا ۰/۷۵ به دست آمده است (۲۸). در ایران ضریب آلفای کرونباخ برای هر یک از عوامل نورزگرایی، بروونگرایی، گشودگی، توافق و با وجودان بودن به ترتیب ۰/۷۴، ۰/۷۹، ۰/۵۴، ۰/۶۳ و ۰/۷۷ به دست آمد (۲۹). برای سنجش سبک‌های دفاعی از پرسشنامه سبک‌های دفاعی (Defense Style Questionnaire-40: DSQ-40) استفاده شد. پرسشنامه سبک‌های دفاعی (۶) یک ابزار ۴۰ سوالی در مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت (از کاملاً مخالف=۱ تا کاملاً موافق=۹) است و بیست مکانیسم دفاعی را بر حسب سه سبک دفاعی پخته، نورتیک و ناپخته اندازه‌گیری می‌کند. در این پرسشنامه به هر مکانیسم دو سوال اختصاص داده شده است که مجموع آن نمره مربوط به آن مکانیسم و میانگین نمرات مکانیسم‌های مربوط به هر سبک، نمره سبک

از سوی دیگر، باید در نظر داشت که صفات شخصیتی با سبک‌های دفاعی و مقابله‌ای که افراد اتخاذ می‌کنند، ارتباط مستقیم دارد. به عبارتی دفعه‌های ایگو به عنوان مکانیسم‌های روان‌شناختی تعديل‌کننده ویژگی‌های ناسازگار و عواطف منفی به کار می‌روند. به این صورت که هر چه نمرات فرد در صفات شخصیتی مثبت بیشتر باشد، از سبک‌های دفاعی پخته‌تری استفاده می‌نماید و بالعکس (۲۵).

بطور کلی، با استناد به مطالب و پژوهش‌های مورد اشاره، به نظر می‌رسد سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی نقش مهمی در افسرده‌گی داشته باشند. از سوی دیگر، اهمیت سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی در شناسایی افراد در معرض ابتلا به افسرده‌گی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. از این رو بررسی این عوامل می‌تواند در شناسایی افراد در معرض ابتلا و در نهایت راهبردهای مداخله‌ای فرآگیر و اثربخش نقشی شایان توجه داشته باشد. بنابراین، پژوهش حاضر با مقایسه افراد افسرده و عادی، تلاش دارد صفات شخصیتی و سبک‌های دفاعی موثر در ابتلا به افسرده‌گی را شناسایی نماید.

مواد و روشها

روش انجام این پژوهش توصیفی و از نوع مقطعی-مقایسه‌ای بود. نمونه آماری این پژوهش شامل ۱۰۰ نفر از مبتلایان به افسرده‌گی اساسی مراجعه کننده به مراکز درمانی وابسته به دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی در سال ۱۳۹۲ بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس از بین افراد مراجعه کننده به این مراکز انتخاب شدند. این افراد بر اساس مصاحبه ساختار یافته و پرسشنامه افسرده‌گی بک دارای ملاک‌های افسرده‌گی اساسی تشخیص داده شده بودند. ملاک خروج ابتلا به سایر بیماری‌های روانی محور یک و دو و بیماری جسمانی خاص بود. گروه مقایسه نیز ۱۰۰ نفر از دانشجویان و کارکنان دانشگاه بودند که سابقه مشکلات روانی و جسمانی خاص نداشتند. دامنه سنی افراد افسرده ۲۰ تا ۶۰ سال با میانگین سنی ۳۵/۵۵ \pm ۸/۸۹ سال و دامنه سنی افراد غیرافسرده ۲۶ تا ۵۳ سال با میانگین سنی ۳۳/۵۸ \pm ۷/۱۹ سال بود. ضمن کسب رضایت آزمودنی‌ها، اطمینان لازم در مورد محرمانه ماندن اطلاعات شخصی به آنها داده و از آنان خواسته شد به دقت به سوالات پاسخ دهند و تا حد امکان سوالی را بدون پاسخ نگذارند. داده‌های بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای مقایسه افراد افسرده و غیر افسرده از لحاظ سبک‌های دفاعی و

بحث

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بیماران افسرده در مقایسه با افراد غیر افسرده از لحاظ سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی متفاوتی دارند. در مورد معنی‌داری تفاوت در متغیر سبک دفاعی ناپخته و نورتیک یافته پژوهش حاضر با پژوهش‌های (۸-۱۲) همسو است. به طور کلی، استفاده از دفاع‌های سازش نایافته با آسیب‌شناسی بالینی در ارتباط است و در همین راستا، افسرده‌گی با استفاده از دفاع‌های سازش نایافته مرتبط است.

مکانیسم‌های دفاعی، فرایندهای تنظیم‌کننده خودکاری هستند که برای کاهش ناهماهنگی شناختی و به حداقل رساندن تغییرات ناگهانی در واقعیت درونی و بیرونی از طریق تاثیرگذاری بر چگونگی ادراک حادث تهدیدکننده عمل می‌کنند (۳۰). روند سبک دفاعی شخصی، یعنی فراوانی استفاده از مکانیسم‌های دفاعی در مقایسه با دیگران متغیر اصلی برای شناخت شخصیت، آسیب‌شناسی و میزان سازش‌یافتنی است. برخی پژوهشگران نیز بین مکانیسم‌های ناپخته با رفتارهای خودآسیبی ارتباط معناداری یافته‌اند (۳۱). هر چند در پژوهش حاضر سبک دفاعی پخته در دو گروه تفاوت معنی‌داری نداشت، اما به طور کلی به نظر می‌رسد که افراد غیر افسرده تمایل بیشتری برای استفاده از دفاع‌های پخته دارند. نکته جالب توجه پژوهشی است که توسط ون و همکاران (۲۰۰۹) انجام شده است. در این پژوهش ارزش پیش‌بینی کنندگی سبک دفاعی بر پیامد روان‌درمانی افسرده‌گی بررسی شده و نشان داده شد که بیماران بهبود یافته از افسرده‌گی از کارکرد دفاعی کلی پخته‌تری برخوردارند (۱۰). این یافته بر اهمیت تغییر و تحول ساز و کارهای بنیادینی چون سبک‌های دفاعی در نتیجه درمان تأکید دارد. این یافته همخوان با دیدگاه رایج در مورد همبستگی میزان رشد‌یافتنی مکانیسم‌های دفاعی و آسیب‌شناسی روانی است. مکانیسم‌های دفاعی در حقیقت تحریف‌کننده واقعیت هستند و میزان تحریف واقعیت در دفاع‌های ناپخته و نورتیک بیشتر از دفاع‌های پخته است. هر چه میزان تحریف شناختی یک دفاع بیشتر باشد، به دنبال آن از میزان آگاهی هشیارانه کاسته مشده و در نتیجه تلاش کمتری جهت مقابله با تحریف شناختی می‌شود (۳۲)، بنابراین مکانیسم‌های دفاعی شناخت آگاهانه ما را از خود تغییر می‌دهند، آگاهی ما را از تعارض‌هاییمان کم می‌کنند، و احساس‌های متعارض با باورهای ما را تحت تاثیر قرار می‌دهند. از این رو مکانیسم‌های دفاعی خصوصاً مکانیسم‌های (۳۳).

دفاعی مورد نظر را نشان می‌دهد. سبکی که بیشترین نمره را به خود اختصاص دهد، سبک غالب مورد استفاده فرد است. ضربی آلفای کرونباخ برای پرسش‌های هر یک از سبک‌های دفاعی، رضایت‌بخش توصیف شده است (۶). در نمونه ایرانی، آلفای کرونباخ هر یک از سبک‌های دفاعی پخته، نورتیک و ناپخته به ترتیب برابر با 0.774 , 0.772 و 0.774 به دست آمد (۲۹).

یافته‌ها

جدول ۱ اطلاعات مربوط به میانگین و انحراف معیار نمرات صفات شخصیتی و سبک‌های دفاعی را برای دو گروه افسرده و غیر افسرده نشان می‌دهد. همچنین به منظور مقایسه سبک‌های دفاعی و صفات شخصیتی در افراد افسرده و غیر افسرده از آزمون تی مستقل استفاده شد که اطلاعات آن در مورد هر یک از متغیرهای وابسته نیز در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. مقایسه نمرات صفات شخصیتی و سبک‌های دفاعی در دو گروه مورد مطالعه

P-value	میزان t	سبک دفاعی		گروه مورد مطالعه
		میزان (n=۱۰۰)	غیر افسرده (n=۱۰۰)	
صفت شخصیتی				
۰/۰۰۰۱	۴/۶۱۵	۹/۲۹±۱/۹۳	۱۰/۶۵±۲/۲۱*	نورزگرایی
۰/۲۳	۱/۲۱	۱۰/۹۸±۲/۲۰	۱۱/۴۰±۲/۷۰	برونگرایی
۰/۰۳۳	۲/۱۴۷	۱۰/۵۸±۲/۲۷	۱۱/۴۰±۳/۰۳	گشودگی
سبک دفاعی				
۰/۰۰۰۱	۷/۳۸	۲۲/۶۲±۷/۴۳	۳۲/۲۰±۱۰/۸۳	توافق
۰/۰۰۰۱	-۷/۰۶۱	۲۸/۶۱±۶/۷۵	۱۹/۳۵±۱۱/۲۴	با وجود
۰/۰۰۰۱	-۳/۹۶	۲۸/۰۵±۵/۱۵	۲۴/۸۴±۶/۲۴	بودن
۰/۰۱۱	-۲/۵۵	۲۸/۳۰±۵/۹۵	۲۵/۹۰±۷/۲۶	نورتیک
۰/۲۱	-۱/۲۵	۳۰/۷۸±۷/۰۰	۲۹/۱۵±۱۰/۹۰	پخته

* میانگین ± انحراف معیار

بین دو گروه در سبک دفاعی ناپخته ($t=4/61$, $p<0/0001$)، سبک دفاعی نورتیک ($t=2/15$, $p<0/05$)، و صفات شخصیتی نورزگرایی ($t=7/38$, $p<0/0001$), برونگرایی ($t=-3/96$, $p<0/0001$), گشودگی به تجربه ($t=-7/61$, $p<0/0005$)، توافق ($t=-2/55$, $p<0/05$)، تفاوت معنی‌داری وجود داشت. اما در سبک دفاعی پخته ($t=1/21$, $p>0/05$) و صفات شخصیتی با وجود بودن ($t=-1/25$, $p>0/05$) تفاوت معنی‌داری دیده نشد.

مانند افسرده‌گی افزایش پیدا می‌کند. از طرفی چون سایر افراد بودن با اشخاص افسرده را ناخوشایند می‌یابند، همین که افسرده شد، افسرده‌گی وی تداوم می‌یابد. عناصر تشکیل دهنده صفت شخصیتی گشودگی عبارتند از تصورات فعال، حساسیت به زیبایی، توجه به تجربه‌های عاطفی درونی، و داوری مستقل. افراد گشوده انسان‌هایی هستند که در باروری تجربه‌های درونی و دنیای پیرامون کنجدکاو بوده و زندگی آنها سرشار از تجربه است. این افراد در مقایسه با افراد غیرگشوده احساسات مثبت و منفی فراوانی دارند. گشوده بودن به عواطف و احساسات یعنی اینکه فرد دارای قدرت خوبی برای درک عواطف و هیجان‌های شخصی بوده و دیگاه مثبتی به هیجان‌ها به عنوان یکی از ابعاد مهم زندگی شخصی دارد. افراد داری نمره‌های بالا بیشتر از دیگران دارای تجربه‌های عمیق تر و حالات هیجانی متمایز و تفکیک شده هستند (۳۵). موافق بودن بعدی از تمایلات بین فردی است و همانند بروونگرایی نیاز به نوع دوستی، همدردی و ارتباط با دیگران را گسترش می‌دهد، می‌تواند افزایش برانگیختگی‌های درونی را امن زند و همین مساله باعث می‌شود که احتمال خودداری، شک و تردید نسبت به دیگران و رقابت جویی را در این افراد افزایش دهد و آنها را از دیگران دور سازد. نمره بالا در این صفت، به سمت جنبه‌های مثبت اجتماعی و سلامت بیشتر روانی سوق دارد. پس طبیعی است که در این پژوهش شاهد رابطه منفی این صفت با افسرده‌گی هستیم. یعنی هرچه فرد نمره کمتری دارد، از سلامت روانی کمتری برخوردار است.

در مجموع، یافته‌های پژوهش حاضر شواهدی را برای عوامل دخیل و تاثیرگذار در اختلال افسرده‌گی ارایه می‌دهد. بر این اساس ویژگی‌های شخصیتی و سبک‌های دفاعی، آسیب‌پذیری در برابر اختلال افسرده‌گی را افزایش می‌دهد. اما باید توجه داشت که هر چند ویژگی‌های شخصیت و سبک‌های دفاعی ممکن است باعث افزایش استعداد و قابلیت ابتلاء به افسرده‌گی شوند، اما در واقع ترکیب عوامل خطر بی‌شماری منجر به افسرده‌گی می‌گردد. درک کامل و جامع از سبب‌شناسی اختلال افسرده‌گی در نتیجه بررسی نقش شخصیت و سبک‌های دفاعی در ارتباط با سایر عوامل زیستی، اجتماعی-فرهنگی، و خانوادگی حاصل می‌گردد.

این پژوهش نیز مانند سایر پژوهش‌های مربوط به حوزه علوم رفتاری و روان‌شناسی با محدودیت‌هایی مواجه بود که برای مثال می‌توان به استفاده از آزمودنی‌های در دسترس اشاره کرد که تعمیم‌پذیری نتایج را به گروه‌های دیگر با مشکل مواجه می‌سازد. بر این اساس پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های مشابه

نایخته‌تر، مانع برای درک واقعیت در فرد شده و امکان دفاع منطقی و موثر را از وی سلب و ظرفیت بینشی و خود اکتشافی فرد را کاهش می‌دهند.

همچنین از بین پنج صفت شخصیتی تنها صفت شخصیتی با وجودان بودن بین دو گروه تفاوت معنی‌دار نداشت. افراد افسرده نسبت به افراد غیرافسرده نوروزگرتر بودند و در عین حال بروونگرایی، گشودگی و توافق کمتری داشتند. پژوهش‌ها (۱۵-۲۴) نیز افراد افسرده را نوروزگرتر و درونگرادر و با گشودگی و توافق کمتر یافتند. اما یافته پژوهش حاضر در مورد عدم معنی‌داری تفاوت بین دو گروه در صفت شخصیتی با وجودان بودن برخلاف پژوهش‌های دیگر (۲۲-۲۴، ۱۶، ۱۷) بود.

نتایج پژوهش‌های پیشین نشان داد که استفاده از ترکیب صفات شخصیتی، نسبت به بررسی تنها یک صفت، پیش‌بینی کننده قوی‌تری برای آسیب‌شناسی روانی می‌باشد. تمایل عمومی به عواطف منفی مانند غم و اندوه، احساس گناه، نفرت و اضطراب از مجموعه ویژگی‌های عامل نوروزگرایی است که این ویژگی‌ها در افراد افسرده قابل مشاهده است. به نظر می‌رسد عامل نوروزگرایی از عوامل مهم و اساسی در شخصیت است که فرد را به سمت افسرده‌گی سوق می‌دهد. به طور کلی این یافته، مطابق با این فرضیه است که بی‌ثباتی هیجانی و ناسازگاری نقش بسیار مهمی در رشد و ثبات خلق منفی ایفا می‌کند و افراد با نوروزگرایی بالا محرك‌های منفی ناچیز را درست همانند فشارهای منفی شدید مورد ارزیابی قرار می‌دهند (۳۴). نوروزگرایی که از طریق ارتباط با خلق پایین و عاطفه منفی می‌تواند بر میزان روابط بین فردی، تغیرات و فعالیت‌های لذت‌بخش تاثیر بگذارد. بروونگرایی ویژگی‌هایی را در بر می‌گیرد که بین فردی است، یعنی نشان می‌دهد که افراد با یکدیگر و برای یکدیگر چه می‌کنند. این عامل با مردم آمیزی، معاشرت پذیری، سرزنشگی و بشاشیت، خونگرمی، فعل، پر حرف، خوش‌بین و مهربانی مشخص می‌شود و این مطلب به این معنی است که بروونگرایی یک صفت شخصیتی وابسته به خلق مثبت است. کسب نمره‌ی پایین در این عامل نشان می‌دهد که فرد درونگرا، متین، بی‌اشتیاق، نجوش، تکلیف‌مدار، کناره‌گیر و آرام است (۳۵). افرادی که در عامل بروونگرایی نمره بالایی می‌گیرند، دارای توانایی‌های کلامی و ارتباطی گستره‌های هستند. این توانایی‌ها باعث تسهیل روابط با دیگران می‌شود و شبکه اجتماعی وسیع‌تر و حمایت اجتماعی بیشتری برای آن‌ها فراهم می‌آورد که به تبع آن طرفیت و قابلیت فرد برای پیشگیری و مقابله با اختلال‌هایی

صفات شخصیتی و سبک‌های دفاعی را در وهله‌های افسردگی روی جوامع آماری گوناگون و با در نظر گرفتن سایر عوامل خطرساز مهم در مصرف مواد انجام پذیرد. همچنین پیشنهاد می‌شود با اجرای پژوهش‌های طولی ثبات یا تغییر پذیری

و بهبودی بررسی نمود.

REFERENCES

1. American Psychological Association (APA). Diagnostic and statistical manual of mental disorders. 5th ed. Washington DC: American Psychiatric Association; 2013.
2. Mohammadi MR, Davidian H, Noorbala AA, Malekafzali H, Naghavi HR, Pouretmad HR, et al. An epidemiological survey of psychiatric disorders in Iran. Clin Pract Epidemiol Ment Health 2005; 1: 16. [In Persian]
3. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. 4th ed. Washington DC: Press T; 1995.
4. Malone JC, Cohen S, Liu SR, Vaillant GE, Waldinger RJ. Adaptive midlife defense mechanisms and late-life health. Pers Individ Dif 2013;55:85–89.
5. Vaillant GE. Ego Mechanisms of Defense: A Guide for Clinicians and Researchers. Washington DC: American Psychiatric Press; 1992.
6. Andrews G, Singh M, Bond M. The defense style questionnaire. J Nerv Ment Dis 1993; 181: 246 –56.
7. Perry JC, Cooper SH. What do cross-sectional measures of defense mechanisms predict? In: Vaillant GE, editors. Ego mechanisms of defense: a guide for clinicians and researchers. Washington DC: American Psychiatric Press; 1992.
8. Akkerman K, CarrV, Lewin T. Changes in ego defenses with recovery from depression. J Nerv Ment Dis 1992; 180: 634 –38.
9. Spinhoven P, Kooiman CG. Defense style in depressed and anxious psychiatric outpatients: an explorative study. J Nerv Ment Dis 1997; 185: 87-94.
10. Van HL, Dekker J, Peen J, Abraham RE, Schoevers R. Predictive value of self-reported and observer-rated defense style in depression treatment. Am J Psychother 2009; 63: 25-39.
11. Calati R, Oasi O, DeRonchi D, Serretti A. The use of the defense style questionnaire in major depressive and panic disorders: a comprehensive meta-analysis. Psychol Psychother 2010; 83: 1–13.
12. Carvalho AF, Hyphantis TN, Tauily C, Taunay TC, Macedo DS, Floros GD, et al. The relationship between affective temperaments, defensive styles and depressive symptoms in a large sample. J Affect Disord 2013; 146: 58–65.
13. McCrae RR, Costa PT. Personality trait structure as a human universal. Am Psychol 1997; 52: 509-16.
14. McCrae RR, Costa PT, editors. The five factor theory of personality, handbook of Personality: Theory and research. New York: Guilford Press; 2008.
15. Harkness KL, Bagby RM, Joffe RT, Levitt A. Major depression, chronic minor depression, and the five factor model of personality. Eu J Personality 2002; 16: 271-81.
16. Petersen T, Papakostas GI, Bottonari K, Iacoviello B, Alpert JE, Fava M, et al. NEO-FFI factor scores as predictors clinical response to fluoxetine in depressed outpatients. Psychiatry Res 2002; 109: 9-16.
17. Malouff JM, Thorsteinsson EB, SchutteNS. The relationship between the five factor model of personality and symptoms of clinical disorders: a meta analysis. Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment 2005; 27(2): 101-14.
18. Chioqueta AP, Stiles TC. Personality traits and the development of depression, hopelessness, and suicide ideation. Personality and Individual Differences 2005; 38: 1283-1291.
19. Frokjaer V, Mortensen E, Nielsen F, Haugbol S, Pinborg L, Adams K, et al. Frontolimbic serotonin 2A receptor binding in healthy subjects is associated with personality risk factors for affective disorder. Biol Psychiatry 2008; 63): 569 –76.
20. Rosellini AJ, Lawrence AE, Meyer JF, Brown TA. The effects of extraverted temperament on agoraphobia in panic disorder. J Abnorm Psychol 2010; 119: 420-26.
21. Rosellini AJ, Brown TA. The NEO five-factor inventory: Latent structure and relationships with dimensions of anxiety and depressive disorders in a large clinical sample. Assessment 2011; 18: 27– 38.

22. Kotov R, Gamez W, Schmidt F, Watson D. Linking “big” personality traits to anxiety, depressive, and substance use disorders: a meta-analysis. *Psychol Bull* 2010; 136: 768–82.
23. Karsten J, Penninx BWJH, Riese H, Ormel J, Nolen WA, Hartman CA. The state effect of depressive and anxiety disorders on big five personality traits. *J Psychiatric Res* 2012; 46: 644-50.
24. Koorevaar AML, Comijs HC, Dhondt ADF, vanMarwijk HWJ, vanderMast RC, Naarding P, et al. Big Five personality and depression diagnosis, severity and age of onset in older adults. *J Affect Disord* 2013; 151: 178–85.
25. Swami V, Charnorro-Premuzic T, Bridges S, Furnham A. Acceptance of cosmetic surgery: personality and individual difference predictors. *Body Image* 2009; 6: 7-13.
26. Beck AT, Steer RA, Brown GK, editors. Manual for the Beck depression inventory-II. San Antonio, TX: Psychological Corporation; 1996.
27. Dobson KS, Mohammadkhani P. Psychometric characteristics of Beck Depression Inventory-II in patients with major depressive disorder. *J Rehabil* 2007;29: 82-89. [In Persian]
28. Costa PT, McCrae RR. Four ways five factors are basic. *Personality and Individual Differences* 1992; 13: 653-65.
29. Kachooei M, Fathi-Ashtiani A, Allahyari AA. Relationship of personality characteristics and defense styles with eating disorder in university students. *Knowledge & Research in Applied Psychology* 2013; 13: 84-93. [In Persian]
30. Vaillant GE. Ego mechanisms of defense and personality psychopathology. *J Abnorm Psychol* 1994; 103: 44-50.
31. Brody S, Carson CM. Brief report: self-harm is associated with immature defense mechanisms but not substance use in a nonclinical Scottish adolescent sample. *J Adolesc* 2012; 35: 765–67.
32. Brad B. Psychological defense mechanisms: a new perspective. *Am J Psychoanal* 2004; 64: 1-26.
33. Vaillant GE. Mental health. *Am J Psychiatry* 2003; 160: 1373-84.
34. Mak AS, Blewitt K, Heaven PC. Gender and personality influences in adolescent threat and challenge appraisals of depressive symptoms. *Pers Indiv Differ* 2004; 32: 1215-28.
35. Grossi Farshi MT, editor. New approaches in personality assessment. 1st ed. Tabriz: Society Research Publications; 2000. [In Persian]